

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/83287,Sawicki-Bronislaw-Wilhelm.html>
2021-11-28, 09:12

Sawicki Bronisław Wilhelm

SAWICKI Bronisław Wilhelm (4 IV 1860, Ostromęczyn k. Siemiatycz – 11 I 1931, Warszawa), lekarz, chirurg. Syn Antoniego, rządcy dóbr w Hruszniewie, i Felicjanny z domu Talarowskiej.

Naukę gimnazjalną pobierał w Białej Podlaskiej oraz w Siedlcach. Po zdaniu matury, w 1878 rozpoczął studia na wydziale lekarskim Cesarskiego Uniw. Warszawskiego, które ukończył w 1884. W tym samym roku został tam asystentem II Katedry i Kliniki Chirurgicznej prowadzonej wówczas przez prof. I. Jefremowskiego. Równocześnie pracował w prywatnym zakładzie Chomętowskich dla umysłowo chorych. W 1892–93 odbył staże w klinikach chirurgicznych na uniwersytetach w Paryżu, Wiedniu, Berlinie i Hamburgu. Po powrocie z zagranicy, w 1893–1903 pracował jako chirurg w Zakładzie Chorób Dziecięcych J. Bączkiewicza. Tam stworzył pierwszy w Warszawie, nowoczesny oddział chirurgii pediatrycznej. Jednocześnie, od 1889 uczył chirurgii w warszawskiej szkole felczerów. W 1896 został ordynatorem II Oddziału Chirurgii w Szpitalu Dzieciątka Jezus, z którym to szpitalem związał się do końca życia. W 1907 przejął ordynaturę I Oddziału Chirurgicznego. W 1917 dwukrotnie odmówił przyjęcia katedry i kliniki chirurgii na UW, tłumacząc to podeszłym wiekiem. W 1919 w uznaniu zasług S. senat tej uczelni nadał mu tytuł profesora honorowego. W 1922–24 powierzono mu tam wykłady z zakresu terapii ogólnej w chirurgii, a od 1925 chirurgii ogólnej i pielęgniarstwa.

S. brał udział w licznych przedsięwzięciach organizacyjnych. W 1916 w ramach TNW z jego inicjatywy utworzono sekcję szpitalnictwa. W 1917 utworzył radę szpitalną przy wydziale szpitalnictwa i opieki społecznej magistratu warszawskiego. W 1925–28 był prezesem Tow. Lekarskiego Warszawskiego, a w 1930–31 jego stałym sekretarzem. W 1930 został czynnym członkiem PAU. Był jednym ze współorganizatorów

Tow. Chirurgów Polskich i jego prezesem w 1923-24.

S. był zainteresowany głównie chirurgią jamy brzusznej, naczyniową oraz nerwów obwodowych. Miał za sobą trudną, ale dobrą szkołę chirurgii, w której duży nacisk kładziono na anatomię i zajęcia sekcyjne. W opinii jemu współczesnych był jednym z najlepszych operatorów, doskonale panującym nad polem zabiegowym. Był autorem całkowicie oryginalnej metody zszycia przepony po uprzednim wycięciu żeber. Modyfikował – w udany sposób – jedną z metod operacyjnego leczenia żylaków kończyn dolnych. Wprowadził nowy sposób podotrzewnowego wycinania pęcherzyka żółciowego. Opracował też modyfikację operacji plastycznej twarzy za pomocą przeszczepów skóry z szyi. Wykonywał z dużym mistrzostwem operacje plastyczne nosa. Współpracował z wybitnymi neurologami warszawskimi – K. Orzechowskim i E. Flatauem. Wspólnie z tym ostatnim opracował eksperymentalną metodę zastępowania jednych pni nerwowych drugimi. Miał doskonałe wyniki w operacyjnym leczeniu zmian gruźliczych kręgosłupa. Wysoko ceniono także jego doniesienia z zakresu kazuistyki klinicznej, które cechowała staranność w sposobie prezentowania operowanych przypadków. S. często zabierał głos w sprawach dotyczących organizacji szpitalnictwa i zakładów leczniczych, w tym uzdrowisk i sanatoriów. Znany był ze swej bezinteresowności oraz szczodrości. Nierzadko wspierał finansowo swoich uboższych pacjentów, interesując się ich losem po opuszczeniu lecznicy.

PSB (red.); Śródka. J. Nielubowicz, A. Karwowski: *Bronisław Sawicki (1860-1831)*, [w:] *Sylwetki chirurgów polskich*, red. J. Bogusz, W. Rudowski, Wrocław 1982; „Polski Przegląd Chirurgiczny” 1931, nr 2-3; „Warszawskie Czasopismo Lekarskie” 1931, nr 8, A. Kierzek, *Bronisław Wilhelm Sawicki (1860-1931) chirurg warszawski*, „Pamiętnik Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego” 2011, t. 147, nr 15, s.42-59.

Ryszard Witold Gryglewski

[Poprzedni](#)
[Następny](#)